

Pýthagorejská tvrzení

Jindřich Bečvář

Fakulta dopravní ČVUT

Praha, 22. září 2022

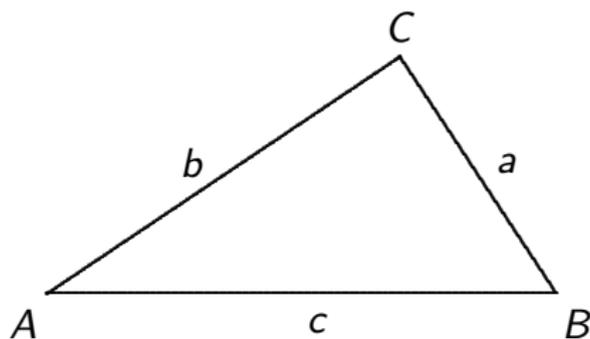
becvajin@fd.cvut.cz
becvar@karlin.mff.cuni.cz

Úvod

- **Poděkování**
- **Přednáška bude charakteru**
 - matematického,
 - metodického a didaktického,
 - s historickými poznámkami.
- **Cíl.** Měla by
 - poučit,
 - inspirovat,
 - snad i trochu pobavit.
- **Je určena** pro posluchače od 10 do 100 let.

- Další doplňky, zajímavosti, poznámky, komentáře, literatura, odkazy na webové stránky atd.
– viz **Apendix** v závěru této prezentace
- Prezentace bude vystavena na webové stránce této konference.
- Některé pasáže z přednášky mohou být použity jak ve výuce, tak ve výběrové výuce, zájmových kroužcích apod.
Je to na vás.
- A nyní **HURRRÁÁÁ** ke korytu věci! Jak říkáme my, vzdělanci.

Pýthagorova věta

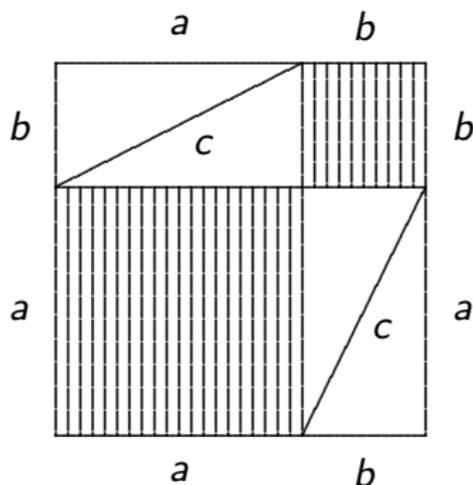
Pro délky stran $a = |BC|$, $b = |CA|$, $c = |AB|$ trojúhelníku ABC s pravým úhlem při vrcholu C platí rovnost

$$a^2 + b^2 = c^2.$$

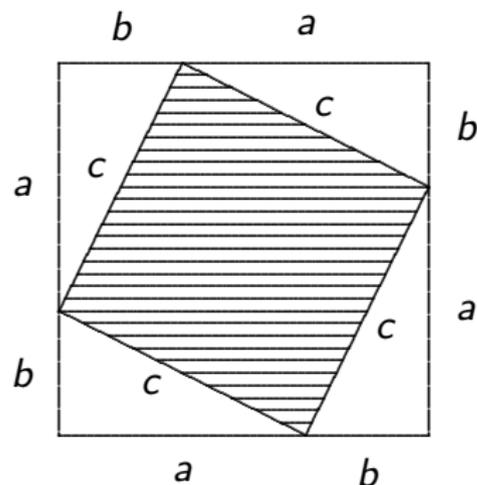
Přesněji. *Rovnost $a^2 + b^2 = c^2$ platí právě tehdy, když je úhel při vrcholu C pravý.*

- Pýthagorás (6. stol. př. Kr.): formulace věty, důkaz (jaký?)
 - Legendy o Pýthagorově objevu – 100 volů.
 - Řekové jistě v 6. stol. př. Kr. větu i důkaz znali.
 - Eukleides uvedl Pýthagorovu větu s důkazem kolem roku 300 př. Kr. ve svých *Základech (Stoicheia, Elementa)*.
- **Ale:** v Mezopotámii znali a užívali Pýthagorovu větu již v 18. století př. Kr. Viz úlohy na hliněných tabulkách.
- **Ale:** ve staré Číně znali a užívali Pýthagorovu větu již v ?. století př. Kr. Určitě dříve než Pýthagorás.
 - Existuje kniha (knihovna KFF, Karlín)
F.J. Swetz: *Was Pythagoras Chinese?* (1977).
- Snad se ještě na základních školách Pýthagorova věta učí. ???
- Bude se učit i po 50% redukci učiva, při všestranné inkluzi, a když se do školy bude chodit až od devíti hodin ???

Důkaz školský

$$(a + b)^2 = a^2 + 2ab + b^2$$

$$(a + b)^2 = c^2 + 4 \cdot \frac{1}{2} ab$$

■ Didaktická chvílka:

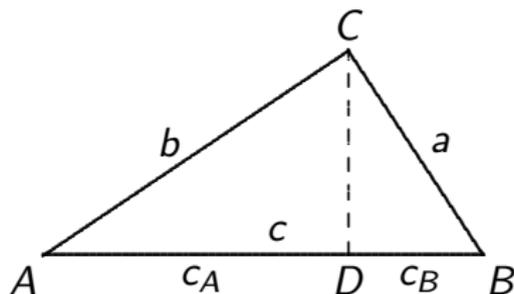
I. Platnost vzorce $(a + b)^2 = a^2 + 2ab + b^2$ dokažte ve škole dvěma způsoby:

- algebraicky: roznásobením $(a + b)(a + b) = \dots$
- geometricky: výše uvedeným obrázkem

Propojení algebraického a geometrického vnímání/chápání je mimořádně důležité.

Druhý důkaz školský

Spustíme výšku a dostaneme tři podobné trojúhelníky:

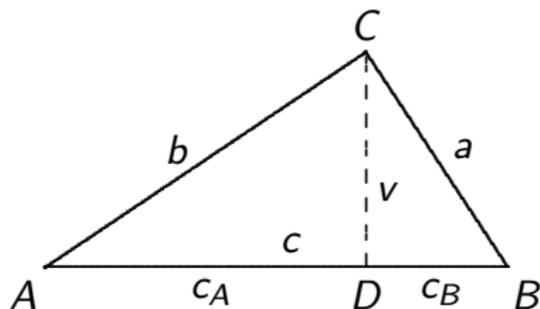

Z podobnosti trojúhelníků ABC , CBD a ACD :

$$\frac{a}{c} = \frac{c_B}{a}, \quad \frac{b}{c} = \frac{c_A}{b}, \quad \text{a tedy} \quad a^2 = c \cdot c_B, \quad b^2 = c \cdot c_A.$$

Dokázali jsme **Eukleidovu větu o odvěsně**. Sečtením dokončíme důkaz **Pýthagorovy věty**:

$$a^2 + b^2 = c \cdot (c_B + c_A) = c^2.$$

Z podobnosti trojúhelníků CBD a ACD je

$$\frac{v}{c_B} = \frac{c_A}{v}, \quad \text{a tedy} \quad v^2 = c_B \cdot c_A.$$

Dokázali jsme **Eukleidovu větu o výšce**.

■ Dvě didaktické chvílky:

II. Pojem *podobnosti* procvičte ve škole i na těchto důkazech, kterým můžete říkat *odvození* (pokud nechcete studenty strašit slovem *důkaz*)!

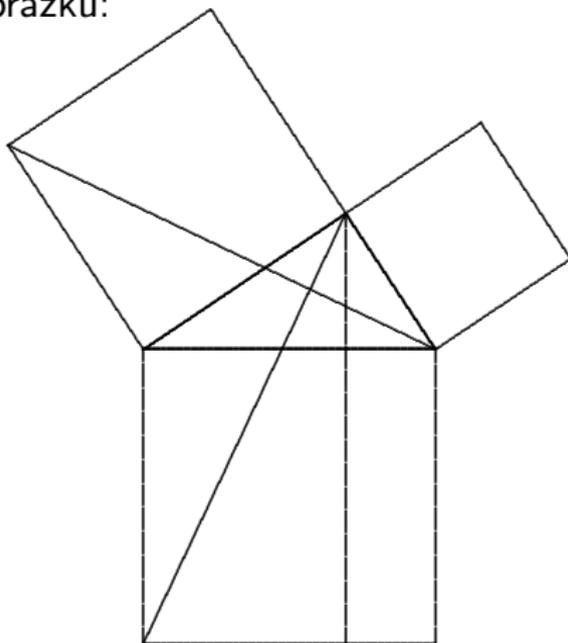
III. Tvrzení předchozích vět můžeme chápat

- jednak jako vztahy **mezi délkami** úseček,
- jednak jako vztahy **mezi obsahy** příslušných čtverců a obdélníků!

Do jisté míry tomu odpovídají i oba školské důkazy.

Eukleidův důkaz

Je založen na tomto obrázku:

■ Další didaktická chvílka:

IV. Pokuste se Eukleidův důkaz provést. Osnova:

- Dva vyznačené trojúhelníky jsou shodné.
- Obsah každého je roven polovině obsahu čtverce nad odvěsnou,
resp. polovině obsahu obdélníka, který je částí čtverce nad (pod) přeponou.
- Proto je obsah čtverce nad odvěsnou roven obsahu obdélníku, který je částí čtverce nad přeponou.

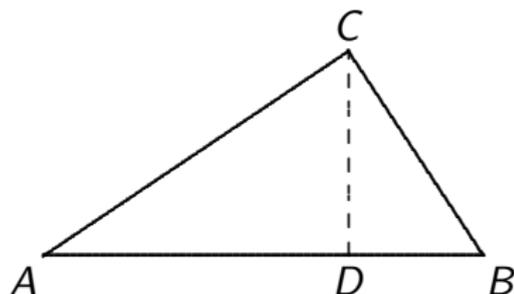
■ Odstrašující příklad z jedné učebnice:

Definice Pythagorovy věty: ...

Autorka učebnice (ze Slovenska) nepochopila, co je definice a co je věta!!! A že se věta nedefinuje.

Co k tomu říci?

„Bolzanův“ důkaz

$$\frac{P_{ACD}}{AC^2} = \frac{P_{CBD}}{BC^2} = \frac{P_{ABC}}{AB^2} \implies \frac{P_{ACD} + P_{CBD}}{AC^2 + BC^2} = \frac{P_{ABC}}{AB^2}$$

$$AC^2 + BC^2 = AB^2$$

- Bernard Bolzano (1781–1848), rukopisy?
- Étienne Bézout (1730–1783), 1768

Skládanky

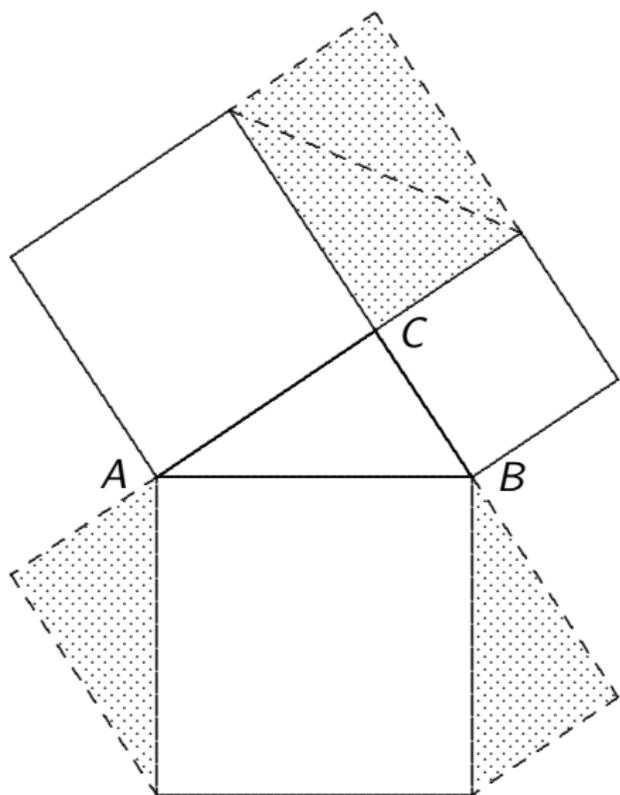
- Pro pobavení, ale i pro rozvoj matematického myšlení mohou posloužit nejrůznější skládanky.
Jsou velmi užitečné, navíc pobaví.

- **Další didaktická chvílka:**

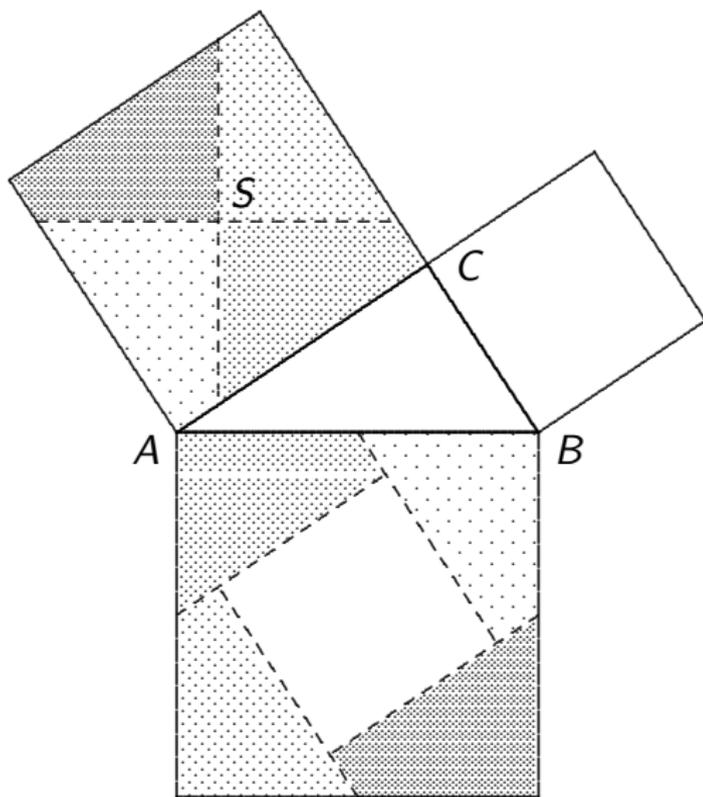
V. Skládanky nestačí ověřit vystřihnutím z papíru
a přeskládáním dílů!

Skládanky je třeba podrobit exaktnímu matematickému
zkoumání.

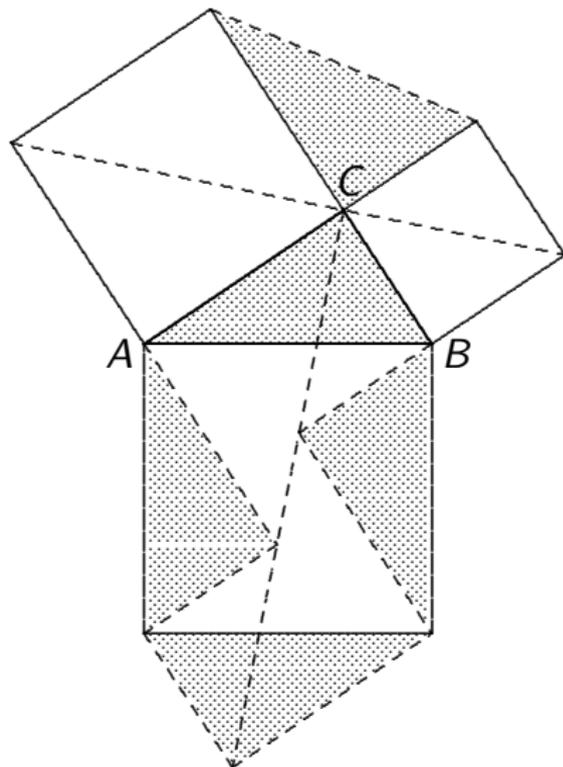
■ Stará Čína:

■ Stará Čína:

- Leonardo da Vinci:

Kosinová věta

V trojúhelníku ABC s vnitřním úhlem γ u vrcholu C platí rovnost

$$c^2 = a^2 + b^2 - 2ab \cos \gamma.$$

Pozn. Dobře víme, že Kosinová věta je „**mnohem obecnější**“ než věta Pýthagorova. Je s ní však **ekvivalentní**!

- Z Kosinové věty triviálně plyne věta Pýthagorova ($\cos \gamma = 0$).
- Z Pýthagorovy věty snadno vyplývá věta Kosinová.

Důsledek. Rovnost $c^2 = a^2 + b^2$ platí **právě tehdy**, je-li úhel při vrcholu C pravý. Je-li ostrý, pak ..., je-li tupý, pak ...

■ Kosinova věta

■ Didaktická chvílka:

VI. Dokažte Kosinovou větu pomocí věty Pýthagorovy!

Prokážete tak logickou ekvivalenci Pýthagorovy věty

a Kosinové věty. (Viz Apendix.)

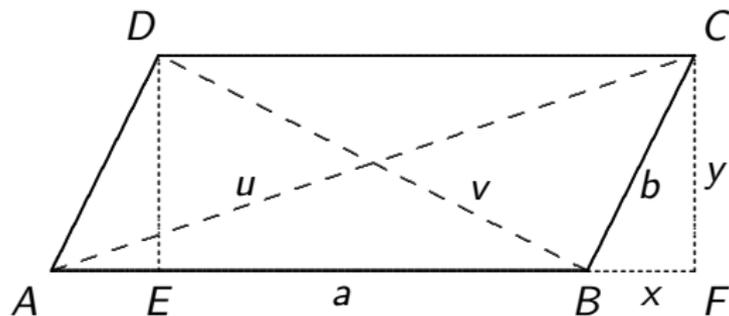
Věta o rovnoběžníku

Nechť $ABCD$ je rovnoběžník o stranách a, b a úhlopříčkách u, v :

Potom je $2a^2 + 2b^2 = u^2 + v^2$.

Důkaz. Je $u^2 = (a+x)^2 + y^2$, $v^2 = (a-x)^2 + y^2$,

tedy $u^2 + v^2 = 2a^2 + 2(x^2 + y^2) = 2a^2 + 2b^2$.

Pozn. Věta o rovnoběžníku je **ekvivalentní** s Pýthagorovou větou.

Chvilka poezie

**Když jsem kráčel na agoru
zahlédl jsem Pýthagoru.
Těžce vlekl na ramenou
velký čtverec nad přeponou.**

**Čtverce spjaté s odvěsnami
postrádáme, nejsou k mání.
Přinese je Eukleidés
možná zítra, možná dnes.**

**Eukleidés a Pýthagorás
chybí nám již předlouhý čas.
Jejich věty, dámy, páni,
zůstávají zatím s námi.**

Co přinesou další roky? Nové vzdělávací kroky.

**Co přinesou další roky?
Nové vzdělávací kroky.
Mohou nastat velká zvěrstva
pod taktovkou ministerstva.**

**Co přinesou další roky?
Nové vzdělávací kroky.
Mohou nastat velká zvěrstva
pod taktovkou ministerstva.**

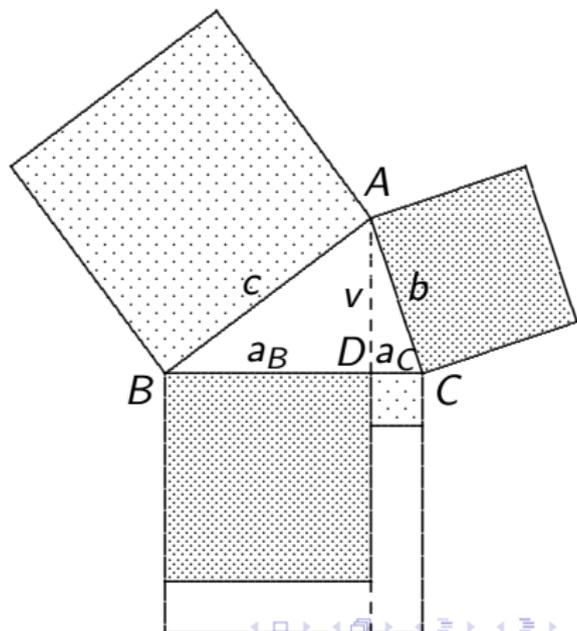
**Naše milé, slavné věty,
pročpak se tak klepete?**

**Co přinesou další roky?
Nové vzdělávací kroky.
Mohou nastat velká zvěrstva
pod taktovkou ministerstva.**

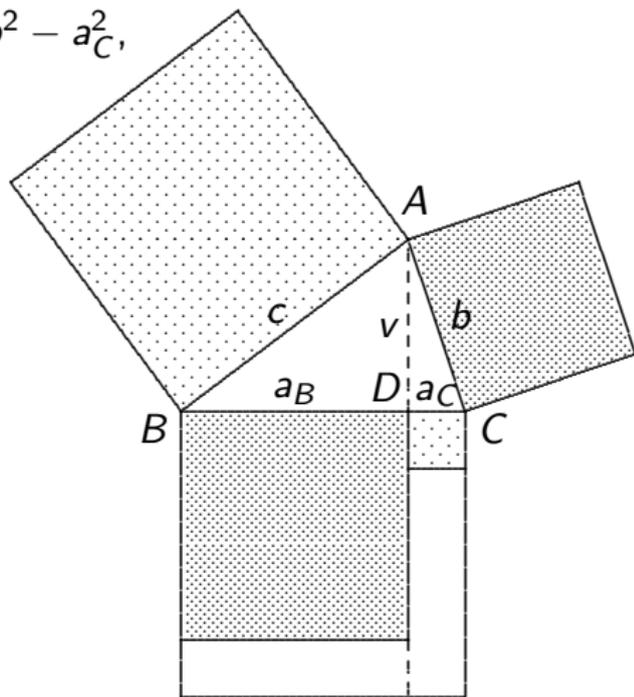
**Naše milé, slavné věty,
pročpak se tak klepete?
Bojíme se! Zítra možná
zařizne nás RVP.**

„Obecná“ Pýthagorova věta

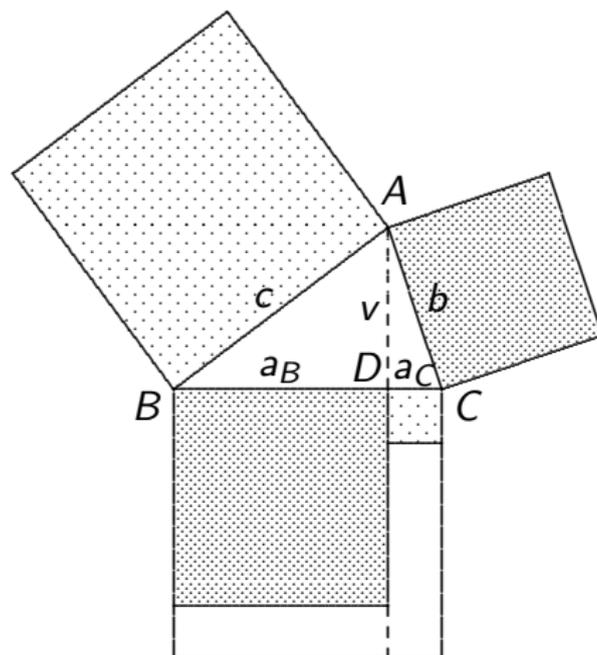
Nechť ABC je obecný trojúhelník, $|AB| = c$, $|BC| = a$, $|CA| = b$,
 D je pata výšky spuštěné z bodu A , $|BD| = a_B$, $|CD| = a_C$, potom
 je $c^2 + a_C^2 = b^2 + a_B^2$.

Důkaz. $c^2 = a_B^2 + v^2 = a_B^2 + b^2 - a_C^2$,
 tedy $c^2 + a_C^2 = b^2 + a_B^2$.

Přičteme-li k oběma stranám $a_B \cdot a_C$,
 dostaneme rovnost $c^2 + a \cdot a_C = b^2 + a \cdot a_B$.

Pozn. Pokud by byl úhel BCA tupý, změní se důkaz jen nepatrně.

Pozn. Pokud body C a D splynou, dostaneme Pýthagorovu větu.

Máme tedy třetí **ekvivalentní tvrzení** s Pýthagorovou větou.

■ Didaktické chvílky:

VII. Jako cvičení na Pýthagorovu větu nechte studenty

- dokázat Kosinovou větu,
- dokázat Větu o rovnoběžníku,
- dokázat Obecnou Pýthagorovu větu.

VIII. Pýthagorova věta pro obecný trojúhelník bude pro studenty patrně velmi překvapivá.

Přitom je její důkaz pouze elementárním cvičením na klasickou Pýthagorovu větu.

Překvapivé bude patrně i to, že obecné tvrzení může být ekvivalentní se svým speciálním důsledkem.

Studenti mohou jednoduchými postupy „objevovat matematiku“ (tvrzení, která v učebnicích nejsou; důkazy!).

■ Historická poznámka:

V české učebnici *Základové Měřictwj čili Geometrye* (1822) Josefa Vojtěcha Sedláčka (1785–1836) je rovnost (při výše uvedeném označení)

$$\frac{c - b}{a_B - a_C} = \frac{a}{c + b},$$

odkud plyne rovnost

$$c^2 + a \cdot a_C = b^2 + a \cdot a_B.$$

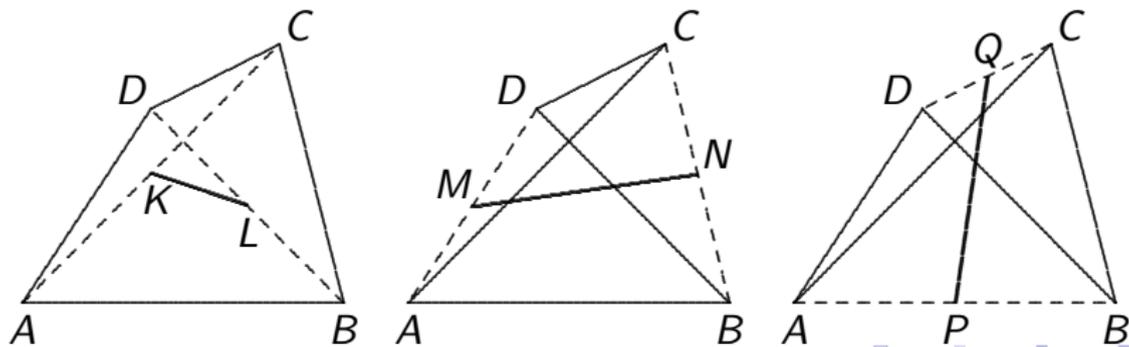
To je Pýthagorova věta pro obecný trojúhelník (viz výše).

Pýthagorova věta pro čtyřúhelník

Nechť $ABCD$ je čtyřúhelník, K střed úsečky AC a L střed úsečky BD . Potom je

$$|AB|^2 + |BC|^2 + |CD|^2 + |DA|^2 = |AC|^2 + |BD|^2 + 4|KL|^2.$$

Obecněji. *Nechť A, B, C, D jsou čtyři body v rovině. ...*

Důkaz lze snadno provést pomocí analytické geometrie.

Pozn. Užijeme-li větu pro obdélník $ABCD$, dostaneme klasickou Pýthagorovu větu.

Pozn. Máme další tvrzení, které je ekvivalentní s Pýthagorovou větou.

■ Didaktické chvílky:

IX. Uvědomte si, že důkaz Věty o čtyřúhelníku (v rovině) lze chápat jako geometrickou interpretaci rovnosti týkající se komplexních čísel $\alpha, \beta, \gamma, \delta$:

$$\begin{aligned} &(\alpha - \beta)(\bar{\alpha} - \bar{\beta}) + (\beta - \gamma)(\bar{\beta} - \bar{\gamma}) + (\gamma - \delta)(\bar{\gamma} - \bar{\delta}) + (\delta - \alpha)(\bar{\delta} - \bar{\alpha}) = \\ &= (\alpha - \gamma)(\bar{\alpha} - \bar{\gamma}) + (\beta - \delta)(\bar{\beta} - \bar{\delta}) + (\alpha - \beta + \gamma - \delta)(\bar{\alpha} - \bar{\beta} + \bar{\gamma} - \bar{\delta}). \end{aligned}$$

X. Dokažte Větu o čtyřúhelníku pomocí analytické geometrie.

Při důkazu si uvědomte, že nezávisí na tom,

- zda body leží v rovině,
- o kolik souřadnic se jedná.

Pýthagorova věta pro čtyři body v eukleidovském prostoru.

Nechť A, B, C, D jsou čtyři body v konečně dimenzionálním eukleidovském prostoru a K, L jsou středy úseček AC a BD .

Potom je

$$|AB|^2 + |BC|^2 + |CD|^2 + |DA|^2 = |AC|^2 + |BD|^2 + 4|KL|^2.$$

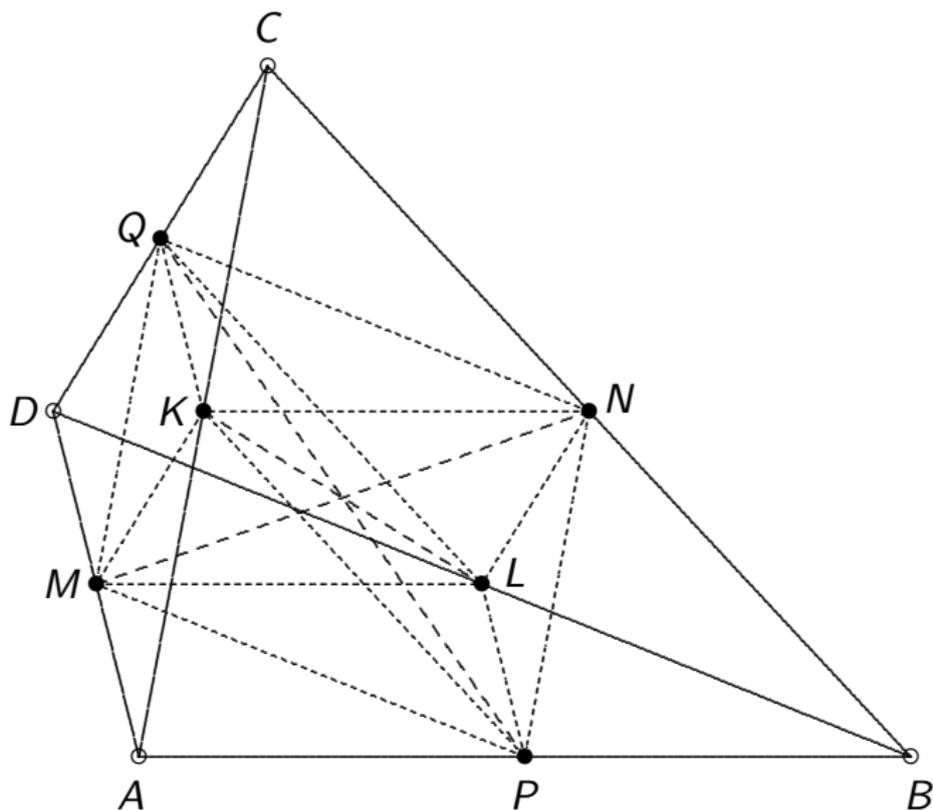
Rovněž je

$$|AB|^2 + |BD|^2 + |CD|^2 + |AC|^2 = |BC|^2 + |AD|^2 + 4|MN|^2,$$

$$|AC|^2 + |BC|^2 + |BD|^2 + |AD|^2 = |AB|^2 + |CD|^2 + 4|PQ|^2.$$

Sečtením předchozích dvou rovností dostaneme vztah

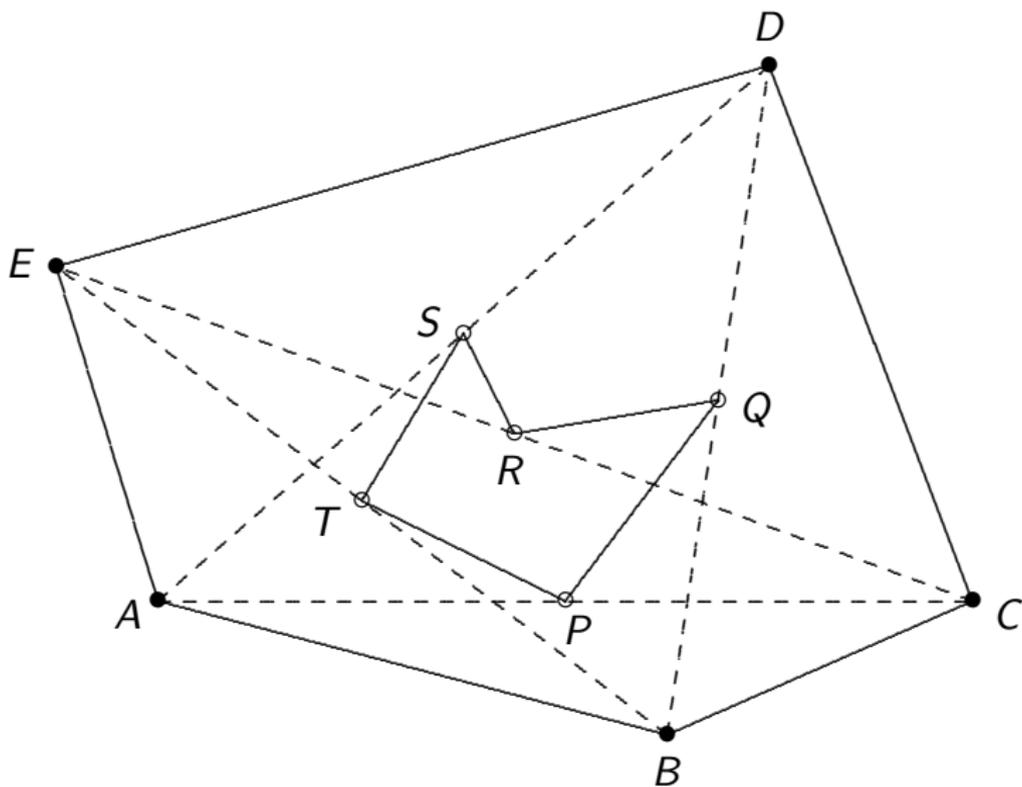
$$|AC|^2 + |BD|^2 = 2 \cdot (|MN|^2 + |PQ|^2).$$

Pýthagorova věta pro pět bodů v eukleidovském prostoru.

Nechť A, B, C, D, E jsou body konečně dimenzionálního eukleidovského prostoru. Nechť P, Q, R, S, T jsou po řadě středy úseček AC, BD, CE, DA, EB . Potom je

$$\begin{aligned} & 3(|AB|^2 + |BC|^2 + |CD|^2 + |DE|^2 + |EA|^2) = \\ & = |AC|^2 + |BD|^2 + |CE|^2 + |DA|^2 + |EB|^2 + \\ & + 4(|PQ|^2 + |QR|^2 + |RS|^2 + |ST|^2 + |TP|^2) \end{aligned}$$

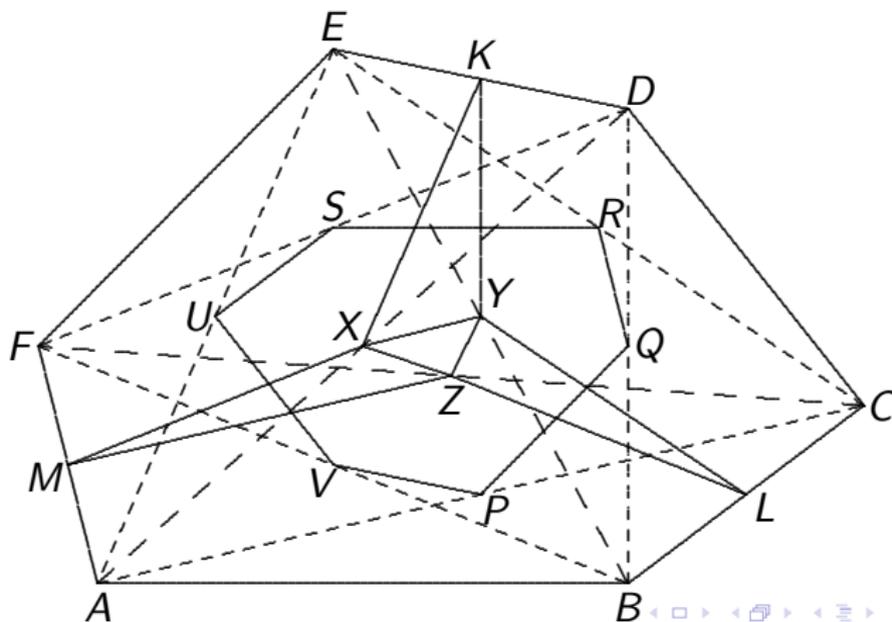

Pýthagorova věta pro šest bodů v eukleidovském prostoru.

Nechť A, B, C, D, E, F jsou body konečně dimenzionálního eukleidovského prostoru. Nechť P, Q, R, S, U, V jsou po řadě středy úseček AC, BD, CE, DF, EA, FB . Potom je

$$\begin{aligned} & 3(|AB|^2 + |BC|^2 + |CD|^2 + |DE|^2 + |EF|^2 + |FA|^2) + \\ & \quad + 2(|AD|^2 + |BE|^2 + |CF|^2) = \\ & = 2(|AC|^2 + |BD|^2 + |CE|^2 + |DF|^2 + |EA|^2 + |FB|^2) + \\ & \quad + 4(|PQ|^2 + |QR|^2 + |RS|^2 + |SU|^2 + |UV|^2 + |VP|^2). \end{aligned}$$

Věta. Součet čtverců nad stranami „šestiúhelníku“ $ABCDEF$ je roven součtu čtverců nad stranami „šestiúhelníku“ $PQRSUV$ a trojúhelníků XYK , YZL a ZXM . Přitom jsou body X, Y, Z, K, L, M středy úseček AD, BE, CF, DE, BC, FA .

■ Didaktické chvílky:

XI. Dokažte výše uvedená pýthagorejská tvrzení o pěti, resp. šesti bodech v eukleidovském prostoru konečné dimenze.

XII. Pokuste se případně najít nějaké jiné vztahy mezi součty čtverců nad stranami a úhlopříčkami.

XIII. Pouvažujte o jiných geometrických interpretacích uvedených rovností.

■ Vrátime se ke klasické Pýthagorově větě.

Gerbert z Aurillacu

- Gerbert z Aurillacu (930/950–1003) – Silvestr II. (999–1003)
 - legendy: čaroděj, společen s ďáblem ...; patrně byl otráven
 - udivoval mj. počtářskými výkony (uměl dělit velká čísla!)
 - jednak opravdu **uměl**, jednak **uměl ukazovat, že umí** ...
- Gerbertova exhibice s Pýthagorovou větou ve spisu *Geometria*

Příklad. Vypočtěme délku přepony pravoúhlého trojúhelníka, jehož odvěsny mají délky vyjádřené smíšenými čísly:

$$6 \frac{1}{3} \quad (\text{VI et triens}),$$

$$8 \frac{5}{12} \frac{1}{36} \quad (\text{VIII et quincunx et duella}).$$

Druhé mocniny těchto čísel jsou

$$40 \frac{1}{12} \frac{1}{36} \quad (\text{XL } et \text{ uncia } et \text{ duella})$$

$$71 \frac{3}{12} \frac{1}{24} \frac{1}{72} \frac{1}{576} \frac{2}{1728} \frac{1}{3 \cdot 1728} \quad (\text{LXXI } quadrans, \text{ semuncia, sextula,} \\ \text{obolus, duo siliquae } et \text{ tercia siliquae})$$

Součtem obou čtverců je

$$111 \frac{5}{12} \frac{1}{576} \frac{2}{1728} \frac{1}{3 \cdot 1728} \quad (\text{CXI } quincunx, \text{ obolus, duo siliquae,} \\ \text{et tercia unius siliquae})$$

a odmocnina tohoto čísla se **snadno vypočte**:

$$10 \frac{6}{12} \frac{1}{24} \frac{1}{72} \quad (\text{X } semis, \text{ semuncia, sextula}).$$

Výpočet je správný, není však vysvětlen způsob výpočtu odmocniny.

- Kurt Vogel (1888–1985), proslulý německý historik matematiky a vědy, roku 1985 napsal:

Die Rechnung ist richtig; wie Gerbert sie bekommen hat (insbesondere die Wurzel würde uns interessieren), erfährt man nicht. Er mußte offenbar in einer Kopf- oder einer Nebenrechnung auf die kleinste Einheit zurückgehen.

Ob aber wirklich, wie er dazu sagt, die Rechnungen einem Abacisten sehr leicht sind, kann man bezweifeln.

Gerbert podvedl i Kurta Vogela !!!

Omluvou mu byl jeho vysoký věk.

- **Gerbert odmocninu počítat nemusel! A nepočítal!**
Jen se vytahoval!

- **Gerbert odmocninu počítat nemusel! A nepočítal!**
Jen se vytahoval!

Nejznámější pýthagorejskou trojicí je trojice (3, 4, 5).

Vynásobíme-li ji koeficientem

$$2 \frac{1}{9} = 2 \frac{1}{12} \frac{1}{36}$$

získáme strany pravoúhlého trojúhelníka z Gerbertova příkladu:

$$6 \frac{1}{3}, \quad 8 \frac{5}{12} \frac{1}{36}, \quad 10 \frac{6}{12} \frac{1}{24} \frac{1}{72}.$$

Cynická poznámka:

- **Gerbert odmocninu počítat nemusel! A nepočítal!**
Jen se vytahoval!

Nejznámější pýthagorejskou trojicí je trojice (3, 4, 5).

Vynásobíme-li ji koeficientem

$$2 \frac{1}{9} = 2 \frac{1}{12} \frac{1}{36}$$

získáme strany pravoúhlého trojúhelníka z Gerbertova příkladu:

$$6 \frac{1}{3}, \quad 8 \frac{5}{12} \frac{1}{36}, \quad 10 \frac{6}{12} \frac{1}{24} \frac{1}{72}.$$

Cynická poznámka: Člověk se nediví, že ho otrávil!

■ Didaktická chvílka:

XIV. Rozpomeňte se, že při tvorbě příkladů pro výuku vycházíte velmi často rovněž od výsledku.

Gerbert to nedělal jinak.

Pýthagorejské trojice

- *Pýthagorejskou trojicí* (a, b, c) rozumíme trojici přirozených čísel a, b, c , pro která je

$$a^2 + b^2 = c^2.$$

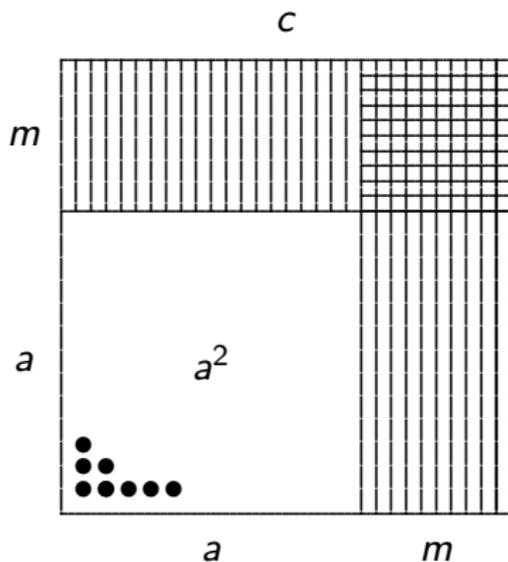
Jsou-li čísla a, b, c nesoudělná, hovoříme o *primitivní pýthagorejské trojici*.

- Nejznámější pýthagorejská trojice je $(3, 4, 5)$ (Egypt?).
- Staří Řekové jich znali nekonečně mnoho.
- Pýthagorův předpis: $(2k^2 + 2k, 2k + 1, 2k^2 + 2k + 1)$
- Platónův předpis: $(k^2 - 1, 2k, k^2 + 1)$, kde $k \in \mathbb{N}$.
- Jak na tyto předpisy přišli?

S pomocí čtvercových figurálních čísel?

- Čtvercová čísla (kamínky sestavené do čtverce)

c^2 kamíneků ve velkém čtverci, a^2 kamíneků v malém čtverci

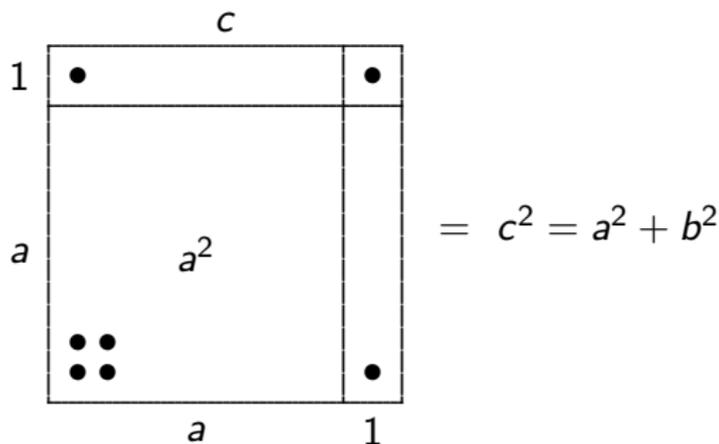

$$= c^2 = a^2 + b^2$$

Kamínky umístěné na vyšrafované ploše (*gnómon* šířky m)

lze přemístit a srovnat na čtverec b^2 .

- Příklad $c = a + 1$ – gnómon šířky 1.

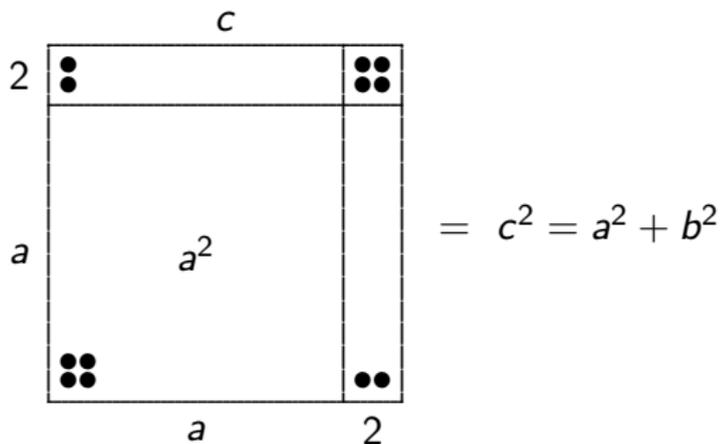

Číslo b^2 je liché, tedy b je liché, tedy $b = 2k + 1$.

Potom $a = \frac{b^2 - 1}{2} = \frac{4k^2 + 4k}{2} = 2k^2 + 2k$ a $c = 2k^2 + 2k + 1$.

Trojice $(2k^2 + 2k, 2k + 1, 2k^2 + 2k + 1)$ (Pýthagorás)

- Příklad $c = a + 2$ – gnómon šířky 2.

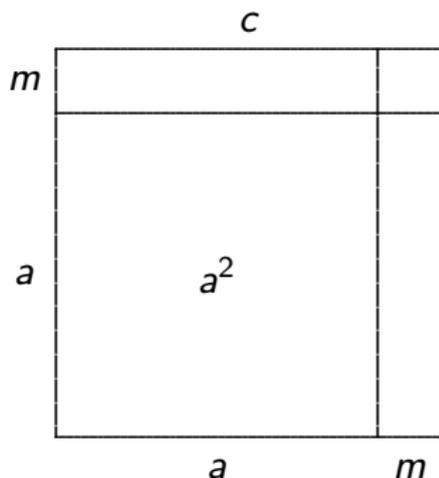

Číslo b^2 je sudé, tedy b je sudé, tedy $b = 2k$.

Potom $a = \frac{b^2 - 4}{4} = \frac{4k^2 - 4}{4} = k^2 - 1$ a $c = k^2 + 1$.

Trojice $(k^2 - 1, 2k, k^2 + 1)$ (Platón)

- Obecný případ $c = a + m$ – gnómon šířky m .

$$= c^2 = a^2 + b^2$$

Zřejmě je
$$a = \frac{b^2 - m^2}{2m}, \quad c = \frac{b^2 + m^2}{2m}.$$

Vychází trojice $\left(\frac{b^2 - m^2}{2m}, b, \frac{b^2 + m^2}{2m} \right)$.

Její $2m$ -násobek rovněž splňuje požadovaný vztah, máme tedy pýthagorejskou trojici

$$(b^2 - m^2, 2bm, b^2 + m^2).$$

Požadujeme-li navíc, aby byla čísla b, m nesoudělná, získáváme popis všech primitivních pýthagorejských trojic.

Plimpton 322

■ Mezopotámská tabulka *Plimpton 322*

- z období 19./17. století př. Kr.
- obsahuje patnáct pýthagorejských trojic

Přesněji řečeno: na patnácti řádcích jsou uvedena čísla

$$c, \quad a, \quad \frac{c^2}{b^2},$$

přičemž (a, b, c) jsou pýthagorejské trojice.

Navíc jsou seřazena podle velikosti čísla $\frac{c^2}{b^2}$.

Existuje mnoho pokusů o výklad této tabulky.

Závěr

Závěr

**Antickými branami
moudrosti k nám letí.**

Závěr

**Antickými branami
moudrosti k nám letí.**

Tak si to piš!
(Čilá ruka, mozek ztuhlý!)

Závěr

**Antickými branami
moudrosti k nám letí.**

Tak si to piš!
(Čilá ruka, mozek ztuhlý!)

**Trojúhelník pravoúhlý
je právě když
z čtverců nad jeho dvěma stranami
složí se čtverec nad stranou třetí.**

Optimismus

Optimismus

**Co bude dál, není jasné,
třeba to tu všechno zhasne.**

Optimismus

**Co bude dál, není jasné,
třeba to tu všechno zhasne.**

**Když se zimou třesete,
dohřeje vás RVP!**

Děkuji za pozornost!

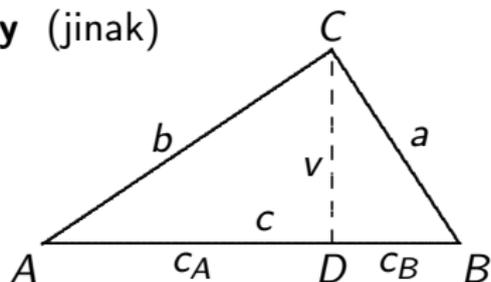
Děkuji za pozornost!

A hlavně za květinové dary!

Apendix

■ Obrácení Pýthagorovy věty (jinak)

Nechť platí $a^2 + b^2 = c^2$.

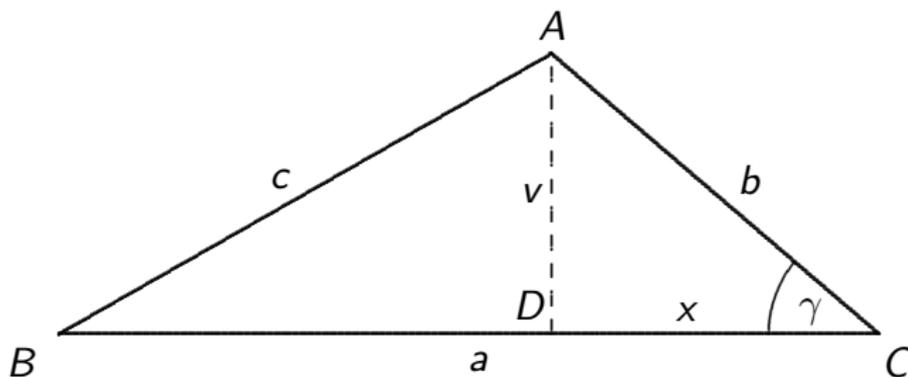
Pýthagorova věta: $a^2 = v^2 + c_B^2$, $b^2 = v^2 + (c - c_B)^2$,
 tedy $a^2 + b^2 = 2v^2 + c^2 + 2c_B^2 - 2c \cdot c_B$.

Podle předpokladu je tedy

$$v^2 = c \cdot c_B - c_B^2 = c_A \cdot c_B, \quad \text{neboli} \quad \frac{v}{c_B} = \frac{c_A}{v}.$$

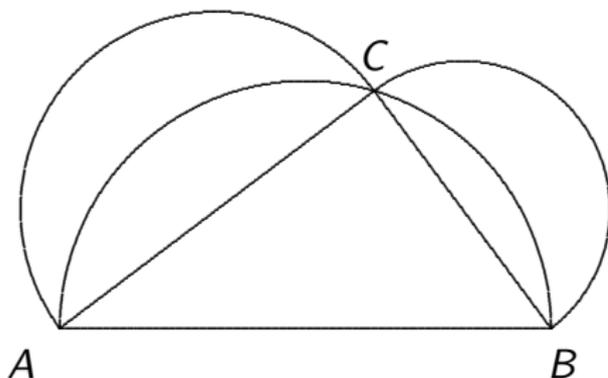
Trojúhelníky ADC a CDB jsou proto podobné a úhel při vrcholu C je pravý.

■ Důkaz Kosinové věty pomocí Pýthagorovy věty

$$\begin{aligned}
 c^2 &= v^2 + (a - x)^2 = b^2 - x^2 + (a - x)^2 = a^2 + b^2 - 2ax = \\
 &= a^2 + b^2 - 2ab \cos \gamma
 \end{aligned}$$

■ Hippokratovy měsíčky – Hippokrates z Chiu (5. stol. př. Kr.)

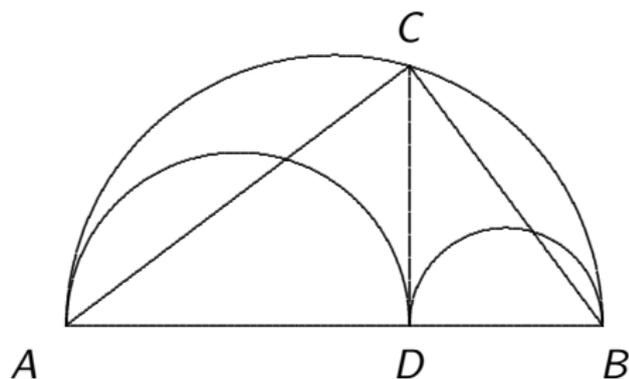

Uvažujme pravoúhlý trojúhelník ABC a polokružnice nad jeho stranami, které vymezují dva *měsíčky*. Dokažte:

Obsah dvou měsíčků je roven obsahu trojúhelníku ABC .

1. Výpočtem pomocí vzorců.
2. Bez výpočtu, úvahou pomocí Pýthagorovy věty.

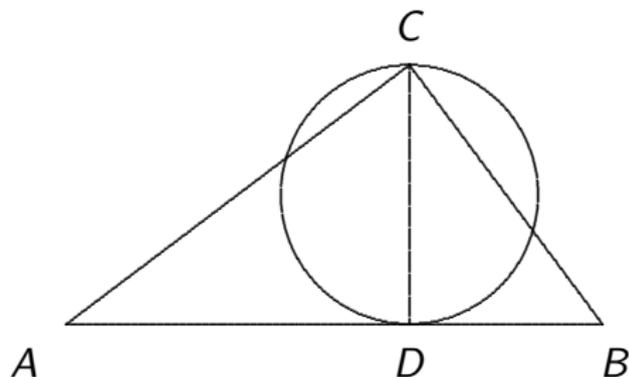
■ Archimédův arbelos – Archimédés ze Syrákús (287?–212)

Uvažujme pravoúhlý trojúhelník ABC a tři polokružnice nad úsečkami AB , AD , DB vymezuující útvar *arbelos*. Dokažte: *Obsah útvaru arbelos je roven obsahu kruhu s průměrem CD .*

1. Výpočtem pomocí vzorců.
2. Bez výpočtu, úvahou pomocí Pýthagorovy věty.

■ Archimédův arbelos – Archimédés ze Syrákús (287?–212)

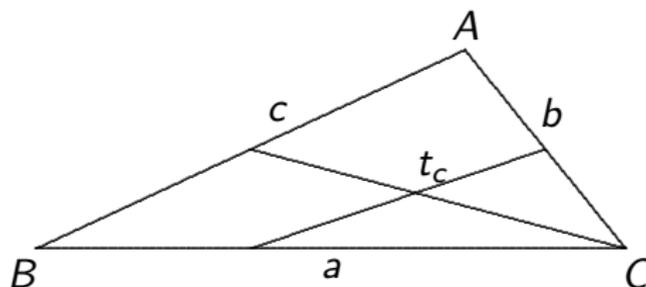

Uvažujme pravoúhlý trojúhelník ABC a tři polokružnice nad úsečkami AB , AD , DB vymezuující útvar *arbelos*. Dokažte: *Obsah útvaru arbelos je roven obsahu kruhu s průměrem CD .*

1. Výpočtem pomocí vzorců.
2. Bez výpočtu, úvahou pomocí Pýthagorovy věty.

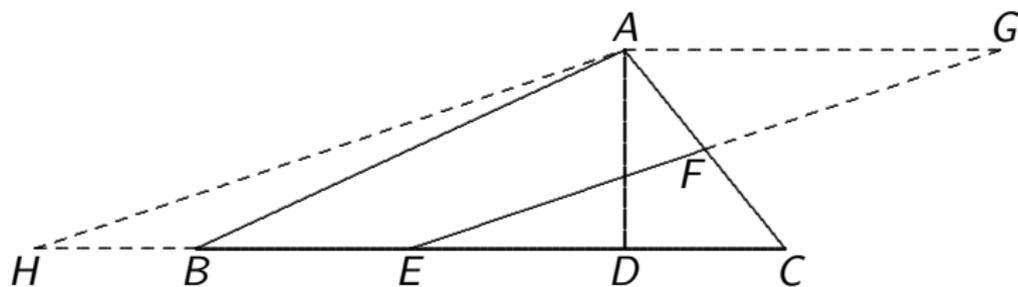
Apolloniova věta. Pro těžnici t_c z vrcholu C trojúhelníku ABC je

$$a^2 + b^2 = \frac{1}{2}c^2 + 2t_c^2.$$

Dokažte!

Věta. V trojúhelníku ABC označme písmenem D patu výšky spuštěné z vrcholu A na přímku BC . Nechť E je střed úsečky BD a F střed úsečky AC . Potom $|AD|^2 = 4|EF|^2 - |BC|^2$.

Dokažte!

Literatura

J. Bečvář, V. Dlab: *Bohatství pýthagorejských tvrzení včetně Pýthagorovy věty pro čtyři a více bodů v prostoru*, PMFA 62(2017), 283–294

J. Bečvář a kol.: *Matematika ve středověké Evropě*, edice Dějiny matematiky 19, Prometheus, Praha, 2001, 445 stran

J. Bečvář, M. Bečvářová: *200 let české učebnice geometrie Josefa Vojtěcha Sedláčka*, PMFA 66(2021), 238–265

M. Bečvářová, J. Veselý: *Plimpton 322 – přelomový objev?*, PMFA 62(2017), 254–263

K. Lerl: *K t. zv. Bolzanovu důkazu Pythagorovy věty*, ČPMF 67(1937–38), D 295

Porfyrios, Jamblich, Z. Kratochvíl, D. Ž. Bor: *Pýthagorás ze Samu*, Trigon, Praha, 1999

A. Slavík: *Pýthagorejské trojúhelníky a jiné úlohy*, Rozvíjení matematických talentů na středních školách III., MatfyzPress, Praha, 2021, 49–54

K. Vogel: *Gerbert von Aurillac als Mathematiker*, Acta Historica Leopoldina (Halle) 16(1985), 9–23

Webové stránky

- **Mezinárodní konference Historie matematiky:**

<https://www.fd.cvut.cz/personal/becvamar/konference/index.html>

<https://www2.karlin.mff.cuni.cz/ becvar/40konferenciHM.pdf>

- **Semináře z historie matematiky pro vyučující na středních školách:**

https://www.fd.cvut.cz/personal/becvamar/seminar_ss/index.html

- **Edice Dějiny matematiky:**

<https://www.fd.cvut.cz/personal/becvamar/Edice/Edice.htm>

<https://dml.cz/handle/10338.dmlcz/400597>

- **Univerzita třetího věku na MFF UK:**

<https://www.mff.cuni.cz/cs/studenti/celozivotni-vzdelavani/univerzita-tretiho-veku>

- **Milujeme matematiku:**

<https://www.milujemematematiku.cz/>